

Sygn. akt I C 244/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Karolina Wołoszczuk

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S. A. w W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S. A. w W. kwotę 15.843,23 zł (piętnaście tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote dwadzieścia trzy grosze) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 15.000 zł od dnia 27 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 219,69 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) SA w W. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanej M. C. kwoty 15 843, 23 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 15 000 zł od dnia 27 lipca 2017r do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego żądania powód podniósł, że kwota dochodzona pozwem wynika z czynności bankowej objętej umową Kredyt (...) Zadłużenie Wymagalne Kredytu Odnawialnego z dnia 11 lutego 2017r., a składa się z 15 000 zł tytułem niespłaconego kapitału i 843, 23 zł skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych do dnia 26 lipca 2017r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 20 września 2017r., sygn. akt VI Nc-e(...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, Wydział VI Cywilny uwzględnił żądanie strony powodowej w całości.

Na skutek sprzeciwu od nakazu zapłaty wniesionego przez pozwaną M. C., Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 15 listopada 2017r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy. W sprzeciwie pozwana wskazała, że nie zgadza się z żądaniem powoda, ani z jego podstawą, jak i wysokością.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 09 marca 2007r. pozwana M. C. zawarła ze stroną powodową umowę kredytu odnawialnego nr (...) do rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego w wysokości 5 000 zł, a w późniejszym czasie przyznany limit kredytowy został zwiększony do wysokości 15 000 zł. Na podstawie umowy pozwana zobowiązała się do wnoszenia systematycznych wpłat na rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy w wysokości nie niższej niż przed udzieleniem kredytu. Pozwana była zobowiązana nadto do spłaty całości lub części wykorzystanego limitu, która spowoduje odnowienie limitu o dokonaną wpłatę. Pozwana zobowiązała się jednocześnie do nie dokonywania wypłat powodujących powstanie salda debetowego przekraczającego wysokość kredytu odnawialnego. Pismem z dnia 21 listopada 2016r. strona powodowa wypowiedziała umowę kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-

rozliczeniowego z powodu przekroczenia limitu, co spowodowało, że limit kredytu odnawialnego w wysokości 15 000 zł został zaewidencjonowany na rachunku nr (...).

Dowód:

- umowa z dnia 09.03.2007r.- k. 25-26;
- historia operacji- k. 35;
- zestawienie operacji- k. 36- 37;
- wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem odbioru- k. 41- 42.

Na dzień 26 lipca 2017r. zobowiązanie pozwanej z tytułu umowy wynosiło: 15 000 zł tytułem należności głównej, 843, 23 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych od dnia 11 lutego 2017r. do dnia 26 lipca 2017r.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg bankowych- k. 15.

W związku z brakiem spłaty pożyczki strona powodowa pismem z dnia 14 kwietnia 2017r. wezwała pozwaną M. C. do zapłaty kwoty należności głównej wraz z odsetkami.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 14.04.2017r.- k. 16.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Strony niniejszego sporu łączy umowa rachunku bankowego, uregulowana w art. 725 k.c. oraz umowa kredytu odnawialnego, która z uwagi na przekroczenie dopuszczalnego limitu została wypowiedziana. Stosownie do treści art. 725 k.c. przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych. Ze swej istoty umowa rachunku bankowego nie przewiduje możliwości powstania na rzecz posiadacza rachunku salda ujemnego, co wynika z konstrukcji depozytu nieprawidłowego (art. 845 k.c.), jako że posiadacz rachunku powierza bankowi środki pieniężne, w zamian za co uzyskuje wierzycelność do banku o zwrot środków tej samej wartości lub przeprowadzenie rozliczenia pieniężnego - lecz tylko do wysokości zgromadzonych na rachunku środków. Uzgodnione przekroczenie stanu środków na rachunku bankowym należy ocenić jako odrębną od umowy rachunku bankowego umowę o charakterze kredytowym (tak D. R. "Debet na rachunku bankowym - konstrukcja prawna i skutki" Pr. Bankowe (...)). Tym samym, jako że *essentiale negotii* umowy rachunku bankowego nie przewiduje możliwości powstania na rzecz posiadacza rachunku salda ujemnego przyjąć należy, że umowa kredytu odnawialnego dla posiadacza rachunku bankowego stanowiła odrębną umowę o charakterze kredytowym, choć funkcjonalnie powiązaną z umową rachunku bankowego. Zawarta umowa była umową kredytu w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym (art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim – Dz. U. nr 126 z późn. zm.). Z kolei w myśl art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową- umowie z dnia 09 marca 2007r., wezwaniu do zapłaty, wypowiedzeniu umowy oraz zestawieniu operacji na rachunku pozwanej, czy też wyciągu z ksiąg bankowych. Ze wskazanych dokumentów jednoznacznie wynika, że strony łączyła umowa, z której pozwana nie wywiązała się co spowodowało jej skuteczne wypowiedzenie i powstanie zaległości

w wysokości wskazanej w wyciągu z ksiąg bankowych- 15 000 zł tytułem należności głównej wynikającej z umowy przyznania limitu kredytowego oraz 843, 23 zł tytułem skapitalizowanych odsetek. Kodeksowa definicja pożyczki wskazuje, że świadczeniem dającego pożyczkę jest przeniesienie na własność biorącego pożyczkę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku i pożyczkodawca powinien udowodnić wykonanie tego świadczenia, natomiast biorący pożyczkę powinien wykazać wykonanie swego świadczenia w postaci zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Rodzaj obowiązków, świadczeń stron umowy pożyczki determinuje rozkład ciężaru dowodu w ewentualnym procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia (...), sygn. akt I ACa 394/06, LEX nr 2985770.

Tym samym należy uznać, że na pożyczkodawcy, który dochodzi zwrotu udzielonej pożyczki, spoczywa ciężar udowodnienia, iż doszło zawarcia umowy, na podstawie której zobowiązał się on przenieść na rzecz pożyczkobiorcy określoną ilość pieniędzy, a zobowiązanie w tym przedmiocie zostało przez niego wykonane.

W niniejszej sprawie, pozwana wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty wprawdzie zakwestionowała żądanie pozwu co do zasady i wysokości, jednakże nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów, iż nie ma już wobec powoda zobowiązań wynikających z faktu zawarcia przez strony umowy kredytu odnawialnego. Mając to zatem na względzie, Sąd uznał, że pozwana ma obowiązek zapłacić na rzecz powoda łączną kwotę 15 843, 23 zł.

O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem strony powodowej w oparciu o art. 481 § 1 i 2 kc zasądzając odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kapitału czyli kwoty 15 000 zł od dnia 27 lipca 2017r. do dnia zapłaty.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wskazanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Jako, że powód wygrał sprawę w całości o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty te składa się poniesiona przez stronę powodową opłata od pozwu w wysokości 199 zł, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa i 3, 69 zł tytułem opłaty poświadczenia notarialnego.